

поміж членами родини, на формування поваги до дружини з боку чоловіка в суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Конституція України, Верховна Рада України; Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР
2. Кримінальний кодекс України Верховна Рада УРСР; Кодекс України, Закон, Кодекс від 28.12.1960
3. Кримінальний процесуальний кодекс України Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI
4. Закон України «Про попередження насильства в сім'ї» від 14.11.2001 п
5. Про проведення гендерно-правової експертизи Кабінет Міністрів України; Постанова від 12.04.2006 № 504
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2006 року «Про національний план щодо поліпшення становища жінок та сприяння впровадження гендерної рівності в суспільстві на 2001-2005 роки»
7. "Про протидію торгівлі людьми", Верховна Рада України; Закон від 20.09.2011 № 3739-VI.
8. Про схвалення Концепції Державної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на [...] Кабінет Міністрів України; Розпорядження, Концепція від 21.11.2012 № 1002-р.
9. Антинаркотична профілактика у молодіжному середовищі: Навч.-метод. комплекс / МВС України. НАВСУ; За заг. ред.: Є.М. Моїсєєва; Авт. кол.: Я.Ю. Кондратьєв, О.М. Джужа, Д.О. Олександров та ін..-К., 2004.-100 с.
10. Бугера О. Роль засобів масової інформації як одного з чинників профілактики протиправної поведінки неповнолітніх // Право України. -К., 2005.-№4.-С.92-96.
11. Волков І.М. Законы вавилонского царя Хаммурапи. –М., 1914. –83 с.

ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Пробовів Лілія Богданівна, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: викладач кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук *Миронюк Т.В.*

Зі злочинами люди повсякденно зіштовхуються протягом всієї історії людства. Реалії розвитку та існування людського суспільства такі, що суспільство народжує злочинність і, як наслідок, змушене боротися з нею.

Характерними рисами сучасної злочинності є її мобільність, проникнення у сфери економіки, державного управління високорозвинених країн, що веде до зміни її структури, злочинної орієнтації та географії. Останнє особливо яскраво можна простежити на динаміці посягань, пов'язаних з викраденням культурних цінностей, збутом наркотиків, prostitucією, азартними іграми, транснаціональною організованою злочинністю, кіберзлочинністю, тероризмом, торгівлею людьми тощо. Кримінальна статистика кожної держави відтворює специфічні особливості свого кримінального права, процесу, судового устрою, і вони настільки істотні, що вкрай ускладнюють повноцінний порівняльний статистичний аналіз.

Динаміка загального рівня злочинності та її окремих порівнянних видів, динаміка структурних показників, питомої ваги різних видів злочинної поведінки є підставами для виявлення кримінологічних значимих тенденцій злочинності в різних країнах.

Оскільки середні темпи приросту злочинності в світі постійно збільшуються, то профілактика злочинності є прерогативою держав, найтіснішим чином пов'язаної з його суверенітетом. Проте сучасний світ зіткнувся з новим проявом злочинності, перед яким держави окремо практично беззахисні, і розвиток цієї злочинності і міжнародні наслідки об'єктивно створюють взаємозалежність і необхідність співпраці держав у сфері запобігання злочинності.

Міжнародне співробітництво на рівні спеціального кримінологічного запобігання злочинності передбачає розробку та вжиття спеціальних заходів організаційного, кримінально-правового та кримінально-процесуального характеру, спрямованих на усунення, нейтралізацію або мінімізацію причин і умов злочинності з метою збереження міжнародного правопорядку.

Діяльності ООН в даній області проявляється через співробітництво держав і міжнародних організацій.

У результаті спільної діяльності держав і міжнародних організацій виробляються універсальні поняття міжнародних злочинів і злочинів міжнародного характеру, що включаються до законодавчих системи окремих держав.

У процесі проведення комплексного дослідження і аналізу кримінологічно-значущої інформації щодо проявів злочинності у світі, факторів, що її обумовлюють, і головних напрямків запобігання ми дійшли висновків, що ефективна боротьба з проявами злочинності потребує комплексного системного підходу і органічного поєднання профілактичних, правоохоронних та репресивних заходів, чітко визначених пріоритетів та належного забезпечення: економічного, кадрово-професійного, інформаційно-аналітичного, науково-методичного, матеріально-технічного тощо. Ігнорування хоча б однієї з цих складових суттєво знижує ефективність боротьби зі злочинністю в державах.

Важливим завданням і постійною функцією держав має стати здійснення стабільного кримінологічно-правового і економічного моніторингу її проявів. Ця функція повинна реалізовуватися не лише шляхом аналізу показників кримінально-правової статистики, а й знаходити своє втілення при реалізації правозастосовної практики у різних галузях правового регулювання відносин.

Важливе місце в справі співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю займають багатосторонні угоди щодо припиненні злочинів міжнародного характеру і покарання за них. Такі договори покликані розв'язати, як правило, значні проблеми загальнолюдського і регіонального значення.

Підводячи підсумки, можна відзначити, що у кожній країні проблема існування злочинності важлива. Без прийняття конкретних заходів щодо її запобігання, боротьба з нею стає неможливою, більше того - не ефективною.

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТАТТЕЮ 156 КК УКРАЇНИ «РОЗБЕЩЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ»

Міхно Тетяна Олегівна, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук **Щуляк Ю.Л.**

У даній науковій роботі розглянуто поняття, значення, суть та суспільну небезпечність розбещення неповнолітніх. Охарактеризований склад та особливості кваліфікації даного суспільно небезпечного діяння на основі дослідження праць вчених, які займалися даною проблемою.

Слід зазначити, що проблеми суспільної небезпечності статевих злочинів, а отже, і розбещення неповнолітніх, досліджувалися вітчизняними та закордонними правниками, серед яких: Ю.В. Александров, Ю.М. Антонян, М.І. Бажанов, В.І. Борисов, Л.П. Брич, О.М. Джужа, Л.В. Дорош, О.О. Дудоров, Р.Є. Затона, Г.О. Єгошина, О.М. Ігнатов, О.Г. Кальман, Л.Г. Козлюк, С.С. Косенко, Г.П. Краснюк, Т.Д. Лисько, Я.В. Мачужак, Л.І. Мороз, В.О. Навроцький, Ю.Є. Пудовочкін, О.В. Синєокий, О.О. Сльота, М.І. Хавронюк, С.В. Чмут, А.П. Шермет, Я.М. Яковлев та ін. На теоретичних і прикладних положеннях досліджень цих правників ми спробуємо сформувати власне бачення суспільної небезпечності розбещення неповнолітніх та дослідити склад даного кримінального правопорушення.

В даній роботі досліджуються суспільні відносини у сфері забезпечення та охорони прав, інтересів, нормального фізичного та психічного розвитку неповнолітніх, які порушуються у разі вчинення протиправних дій.

Актуальність дослідження полягає в тому, що за останні роки з розвитком суспільства та науково-технічного прогресу почастішали випадки розбещення неповнолітніх, що пов'язане з розповсюдженістю антиморальних закликів в засобах масової інформації, мережі «Інтернет» і як наслідок підвищення антиморальної поведінки та відчуття безкарності за вчинені діяння. Широка розповсюдженість та доступність порнографічної продукції, що спотворює бачення неповнолітніх про нормальні стосунки, та стає поштовхом злочинцям до вчинення злочинних діянь щодо неповнолітніх.